

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., ve věci **žalobce: Z. V.**, bytem x, zastoupeného Mgr. Karlem Tománkem, advokátem se sídlem Sokolská 505, Čerčany, proti **žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, **za účasti osob zúčastněných na řízení: I) Ing. A. J.**, bytem x, **II) D. J.**, bytem x, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2016, čj. 127421/2015/KUSK-DOP/Lac, sp. zn. SZ_127421/2015/KUSK,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e o d m í t á**.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III.** Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- IV.** Žalobci se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení **v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Praze domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým žalovaný na základě odvolání osob zúčastněných na řízení I) a II) a dále Ing. J. Š. a P. S. zrušil rozhodnutí Obecního úřadu Poříčí nad Sázavou (dále též „obecní úřad“) ze dne 13. 3. 2012, čj. 223/2012, sp. zn. KO/7/11. Obecní úřad tímto rozhodnutím jako silniční správní úřad rozhodl tak, že pozemek parc. č.x v k. ú. P. n. S., jehož vlastníkem je žalobce, a pozemek parc. č. x v k. ú. P. n. S., který vlastní Ing. J. Š., nesplňují zákonné znaky ani předpoklady obecného užívání účelové pozemní komunikace dle § 19 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 119/2012 Sb. (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), spočívající v možnosti tuto komunikaci bezplatně užívat, a to způsobem obvyklým a k účelům, kterým je tato komunikace určena. Žalovaný současně vrátil věc obecnímu úřadu k novému projednání a rozhodnutí.

Krajský soud v Praze předně přistoupil k hodnocení, zde je podaná žaloba přípustná, přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není.

Podle § 65 odst. 1 zákona 150/2002 Sb. soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), „[k]do tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.“ Podle odst. 2 tohoto ustanovení pak „žalobu

proti rozhodnutí správního orgánu může podat i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odstavce 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.“

Z citovaného ustanovení se mimo jiné podává, že věcně projednatelná bude pouze taková žaloba, která brojí proti rozhodnutí (úkonu) správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Ze soudního přezkumu jsou pak vyloučeny ty úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími [§ 70 písm. a) s. ř. s.].

Pro danou věc je podstatné, že žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc mu vrátil k novému projednání. Otázkou, zda přezkumu ve správním soudnictví podléhá rozhodnutí odvolacího orgánu, jímž bylo zrušeno prvostupňové rozhodnutí a věc vrácena správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení, se již ve své judikatuře zabýval Nejvyšší správní soud (viz rozsudek ze dne 31. 3. 2010, č. j. 9 As 30/2010-219), který dospěl k závěru, že rozhodnutí, jímž odvolací správní orgán zruší rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc mu vrátí k novému projednání a rozhodnutí, není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Jak k tomu Nejvyšší správní soud výslovně uvedl, vydáním napadeného rozhodnutí došlo pouze k tomu, že se věc vrátila do stadia řízení u orgánu prvního stupně, kde o ní bude znovu rozhodováno. Takové rozhodnutí nic nemění na subjektivních veřejných právech účastníků správního řízení, neboť se jím s konečnou platností práva a povinnosti jeho účastníků nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují. Žalobce tak musí veškerou svou procesní aktivitu směřovat do pokračujícího správního řízení, v němž jediné může uplatňovat námitky týkající se věci samé. Citované závěry jsou přitom plně aplikovatelné i v projednávané věci.

S ohledem na výše uvedené tak soud žalobu odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. a) téhož zákona.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť žádnému účastníku řízení nepřisluší náhrada nákladů řízení, pokud byla žaloba odmítnuta.

O náhradě nákladů řízení osob zúčastněných rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soud v řízení neuložil žádnou povinnost, v důsledku které by jim náklady vznikly.

Jelikož žaloba byla odmítnuta před nařízením jednání ve věci, vrátil soud žalobci zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč ve smyslu ustanovení § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Soudní poplatek bude žalobci vrácen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 8. září 2016

JUDr. Milan Podhrázký, v. r.
předseda senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová